

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН ДЛЯ АСПІРАНТІВ PhD

Організація навчального процесу та методика викладання дисциплін в умовах змішаного навчання, яке стало викликом сьогодення, додало проблем до розробки їх методичного забезпечення. Оскільки, як відмічають фахівці Sloan Consortium, у змішаному навчанні частка дистанційного може складати до 80% [1]. За таких умов значна увага повинна приділятися підготовці навчально-методичних і контрольних матеріалів для забезпечення високих результатів навчання.

Розробка методичного забезпечення дисциплін для здобувачів третього рівня вищої освіти (аспірантів PhD) має свої особливості через те, що навчання в аспірантурі передбачає не лише вивчення дисциплін, складання заліків та іспитів, а головне, роботу над дисертаційним дослідженням. У таких умовах проведення лекційних і практичних занять з дисциплін, а відповідно й їх навчально-методичне забезпечення, повинно бути направлене в першу чергу саме на досягнення кінцевої мети здобувачів вищої освіти даного рівня.

Однією з важливих питань розробки методичних матеріалів є те, що процес викладання будь-якої дисципліни, і відповідно її методичне забезпечення, значною мірою залежить від кількості здобувачів освіти. Чим меншою є аудиторія, тим більш складним є питання для викладача щодо відповідного забезпечення дисципліни методичними розробками, оскільки в цьому випадку необхідний індивідуальний підхід до кожного здобувача вищої освіти. Вочевидь, що групи аспірантів завжди є нечисленними.

Аспірант PhD під час вивчення кожної дисципліни не повинен отримувати готових знань від викладача, а сам шляхом творчого мислення формулювати та пропонувати шляхи розвитку тих чи інших ситуацій. Лише в цьому випадку в нього будуть формуватися навички самостійного здійснення аналізу та прийняття рішень, і відповідно, вміння проводити самостійне дослідження.

За результатами вивчення кожної дисципліни аспірант PhD повинен, по-перше, оволодіти сучасними знаннями і практичними навичками з дисципліни і, по-друге, вміти творчо мислити для того, щоб вирішувати складні наукові та практичні завдання. Сформована таким чином система знань аспірантів буде сприяти не лише набуттю конкретних знань і навичок, але й умінню переносити отримані знання на свою науково-дослідну роботу. І саме вирішенню цих завдань повинно бути підпорядковане науково-методичне забезпечення кожної дисципліни.

Вважаємо, що методичне забезпечення дисциплін обов'язково повинно містити поради щодо планування та організації часу на самостійне вивчення матеріалу кожної теми, роботи з літературними джерелами з урахуванням дослідницької діяльності здобувача вищої освіти. Для цього практичні завдання та методичні вказівки щодо їх вирішення повинні бути складені на основі реальних даних підприємств, враховувати особливості їх діяльності в умовах економічного підйому або кризового стану, а тестові та інші завдання різної складності давати можливість перевірити, наскільки аспірант PhD добре засвоїв теоретичну частину дисципліни і на які проблемні питання теми необхідно ще раз звернути увагу.

Для закріплення логіки вирішення практичних завдань, кращого засвоєння матеріалу дисципліни в методичних вказівках повинні бути наведені приклади розв'язання завдань, у першу чергу з тих тем, що рекомендовані для самостійного опрацювання. Ключовим у цьому питанні повинен стати педагогічний дизайн, творчий підхід кожного викладача.

Список використаних джерел:

1. Allen I. Elaine, Seaman Jeff Going. The Distance: Online Education in the U.S. Babson Survey Research Group and Quahog Research Group. 2011. 40 p.